

“Η γὰρ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστολεμένη συγγρασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματι κηρίσως ἐκ δραχμῶν πάντα δὲν λαμβάνεται ἅπ’ ἑμῶν.

Α. Χ. Πειραιᾶ. Ἄν καὶ ὑπάρχουν δύο-τρεις μεταφράσεις τοῦ Καγιά δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ τελευταίον τετραστίχο :

*Εἶνε γλυκοῦνήμερομα, ζῦπνα φαίδρα νεότης
Γέμισε τὸ κρηστάλλινο ποτήρι σου να πιῆς
Μιά τέτοια ὑπέροχη στιγμή, ὃ κόσμου μεταίωτης
θὰ τὴν ζητᾷς πολλὰς φορές χωρὶς να τὴν εὐχῆς !*

Μιχ. Καραυτινῶν, Ἀμαλιάδα. Πρέκει νὰ ξαναστειλετὸ τὸ δῆμημα. Γράφετε δὲ οὐ μὰ ἀκρη τοῦ χειρογράφου οὐκἂν κακίως ἐστῆλην. Λοῦκο οὐλοῦν. Τὸ ποίημα οὐ «Μετανοημένον», μὴ νοήματα καὶ ἔννοια βαθυτάτα. Τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ βέβαιον διὰ τὴ εὐχαριστήση καὶ διὰ δροσίαν τοῦ ἀναγνώστῃ μας μὲ τὰ φοικτὰ αὐτὰ κινικὰ κάρματα. Ἰδοὺ το :

*Ἄστρα στὴ γῆ εἶνε πολλὰ,
ποὺ τὴ ψυχὴ μαγεύουν
Μὰ σ’ εἶσαι ἀπ’ τὰστέρια τοῦ
Γοιρανοῦ,
ὅπου εὐκόλο δὲν βγαίνουν.*

Πλάσμα θεοῦ ἰδανικὸν
καὶ Ἀφροδίτῃ εἶσαι,
Ἄλλὰ μὴ λέξῃ μουσικὴ
περὶ πολλοῦ ποιήσαι.

*Κι’ ἔταν ἡ μόδα ἡ κρυφὴ
ἐπέραςε σι’ αὐτὶ σου
πρῶτα σου γίνεε συγγενῆς
καὶ ὕστερα δικὴ σου.*

*Μὲ πόθο τὴν ἐδέχτηρες
χωρὶς να ἐξετάσης,
πὼς δια κείνα ποῦχες πρὶν
γιὰ πάντα θὰ νὰ χάσης.*

*Τὸ Γόητῶν σου ἔπεισε
παντοεινὰ κι’ ἐχάθη
γιατὶ ἐκεῖνο πῶδιωδες
τάλι ποτὲ δὲν ἔαρεθη...*

Ἄθαυ. Τζαβάρων. Βόλια. Ἐλα Χριστὸ καὶ Παναγὰ... Μὰ δὲν καταλάβατε λοιπὸν πὼς πρέκειται περὶ κοροθίας; Τὸ ἐδημοσιεύσαμε πρὸς τέρψιν τῶν ἀναγνωστῶν, διάβολο Ζεστί εἰνε... Πρέκει νὰ τοὺς παρήσουμε καθετὸσο καὶ κατὰ δροσίαν. Γ. Δ. Πανατῆν (Πανατοῦλην), Ἀδριαν. Μὰς γράφετε χίλια δὴν καλὰ λόγια. Μὰς γράφετε ἕνα σορὸ εὐχῆς, ἕνα σορὸ κολημέντα. Μὰς γράφετε : «Τὴν κάρμαρ μου τὴν ἔχ’ στολισμένην μὲ δέσφωρλα τοῦ «Μπουκέτου» σωστὴ ἐκκλησίᾳ ! Καὶ θέλω νὰ φιλήσω τὸ «Μπουκέτο» σὰ νὰ ἦταν κανένας ἄγιος !

Γιὰ δὲ σὰς αὐτὰ τὰ εὐγενῆ καὶ λόγια καὶ γιὰ τὸν εὐκρινῆ σὰς ἐνθουσιασμὸ οὐκ εὐχαριστοῦμεν φερμάς. Ἡ ἐπίστα συνδρομὴ τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Κοινωνίας» ἀρὸς δὲς 120. Στείλετε συνεχῆς ἐπιταγὴν στὸν κ. Κ. Θεοδωροῦλον, Γραφεῖα «Μπουκέτου», Λέκκα 7. Ν. Κ. τ... Ἐνταῦθα. Ὅχι ἀπολίτως καλὸ τὸ ποίημα σὰς. Στείλετε κατὰ καλύτερο. Ἄν ἐπιμένετε λίγο θὰ τὸ καταρθώσαστε. Ε. Τσακάλᾳκων. Ὅχι πετυχημένον τὸ πρῶτον τραγοῦδι σὰς. Ἐκείνοι οὐλοῦν. Ἄσπερ εἶνε. Ἡ ἀποστροφή τοῦ Διὰ τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἑξένους πελοπόρου. Ἀνορθογραφίαι δὲν ἔχετε καὶ πολλὰς. Μὲ τὸ διάβασμα θὰ τις ἀποφύγετε καὶ αὐτὰς σὺ μῆλλον. Ἐπ. Γ. Α. Πειραιᾶ. Σοφία. Ὅπως τὸ ἐπὶ ἔσπετε οὐκ ἀπάντημα διὰ οὐ στί-

χοι σὰς δὲν εἶνε ἐπιτυχεῖς. Διαβάσατε ἑλληνικὰ ποιήματα. Ἄγνωστα ἐντελῶς τὸ στίχο. Γιὰ τὰ καλὰ σὰς λόγια φερμάς εὐχαριστοῦμεν. Τέκιν ν’ Ἀναγνώστην, Ἀργυστῶν. Σὰς πολυευχαριστοῦμεν. Μὲ τὰ νὰ στίχο, Ἐπαντοῦριον, Ἀποστολῆν. Ὅχι ἐπιτυχεῖς οὐ στίχοι σὰς. Πολὸν πρῶτον. Στ. Α. Δὲς ν’ ἰ. ο. ν. Ἐπιπικρῶν. Καλὰ τὰ δύο πρῶτα σὰς τριστίχα. Στ’ ἄλλα χαλεπὰ ἀκῶρα καὶ τὸ μέτρο. Νὰ τὰ δύο πρῶτα :

*Βαρεῖς παρῶν ἢ ὄρες μου, στῆς μοναξιάς μου τὰ ρημάδια
Ἄβια στοῦ νοῦ μου τὰ θολὰ καὶ σμοτεινὰ μαγνᾶδια
Ἄγάπης ξεπετάγονται, ληραμονημένα χάδια...*

*Μορφῆς σὲν σ’ ὄνειρο γλυκὸ παρῶν ἀπὸ μπροστὰ μου
Ἡ μὴ χαμογλάει γλυκὰ κ’ ἢ ἄλλη πιδ σιμά μου
Φωτιὰ δίνει στὰ στήθεα μου, καὶ φλόγα στὰ ὄνειρά μου...*

Ἀβιαθίνου Λουλοῦδου, Λεϊβαθὸ (Κεφαλληνίας). Ἐλληνικῶς σὰς μάλιστα καὶ εὐκρινῶς σὰς ἀπάντημα : Ὅχι ἐπιτυχεῖς οὐ στίχοι σὰς. Μὴ γράφετε πλεονασμῶματα. Δουμάσατε καὶ τὸν πρῶτον λόγον. Σπουδαστῆν, Σάδρητην. Διήγημα ποὺ ἀρχίζει ἔτσι :

«Ἦταν ἕνα βραδάδι ἀνοιξιάτικο. Ὁ ἥλιος εἶχε ὄσει πρὸ πολλοῦ. Τὸ χρυσο φεγγάρι ἔδραχε μὴ χάρη τὰς ἀκτίνας του στὴ γῆ, καὶ τὰ ἀστέρια τὰ λαμπροκοπούντα εἰς τὸ ἀγανὲς κυανῶν στεφάνωμα, ἠμυλῶντο νὰ φωτίσουν μὲ τὰς ἀκτίνας των τῆς ἀγαπημένης ὑπάρξεως ποὺ εὐρίσκοντο ἐπὶ τῆς Νήσου...»

δὲν εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ εἶνε καλὸ. Γι’ αὐτὸ δὲς συμβουλεύουμε καὶ σὰς νὰ διαβάσατε ἑλληνικὰ δημοσιογράφου, νὰ διορθώσατε τὸ ὄρος σὰς, τὴν γλῶσσα σὰς, νὰ ἔσπε τὸ φᾶ πᾶ διήγημα κτ.λ. κ.λ.λ. Μ. Πετροῦτσόπουλον. Μπιδνα Ρωμαίου. Γράψτε πιδ καθαρὰ καὶ ξαναστειλετὸ τὸ ποίημα σὰς ποὺ ἀρχίζει «Σκέπτομαι πάντα σκεπτομαι...» Καὶ μὴ ξαναγράφετε τόσο φερμάς καὶ μερῶματα. Γ. Εὐαγγελίου, Πάτρας. Θὰ εἶνε ἀπάντησασ. Σ. ο. φ. Χρῆστουλοῦ, Καλλιθέαν. Τὸ διήγηματὶ σὰς οὐκ ἐπιτυχεῖς. Γράφετε ὄρος ἀρκετὰ καλὰ. Στείλετε τίποτε ἄλλο. Ἡ ἐν ἔσπε ἔσκη ἡρώατα οὐκἂν τὴν ἀπὸ τὸ γραφετὸ 7-8 μ. νὰ διαλέξουμε ἐμεις. Ν. Βελιώτην, Πειραιᾶ. Γράφετε καλὰ. Τὸ ποίημα σὰς ὄρος εἰσαλαληθησάτω οὐκ ἐπὶ συνόλω τῶν ἐπιτυχεῖς. Στείλετε τίποτε ἄλλο. Τ. Γεωργιάδην, Πλατάνω (Χερσονήσῳ). Ὅχι πετυχημένον τὸ πελογράφημα σὰς. Εὐδᾶν. Παναγῶν Πειραιᾶ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σὰς λόγια. Γιὰ τὸ διήγημα ὄρος δὲν συμφωνοῦμε καὶ τόσο. Γιατὶ ἄνεργη μῆλλον γιὰ ὄρος ἡρώατα οὐκἂν εἶνε ἐπινοήματα καὶ γιὰ τὰ εὐγενῆ καὶ γιὰ τὸ τραγοῦδι σὰς, τὸ ὅσο καλύτερα νὰ μὴ δημοσιεύθῃ. Κ. Ἐρωφραίου, Ἠράκλειον. Τὸ διήγημα σὰς οὐκ ἐπιτυχεῖς. Πρόσπειρα μῆλλον γοαρῶμεν, χωρὶς βόθος, χωρὶς χάρις, κρηστέλο μῆλλον. Ἐργασθῆτε ἐν τούτοις. Ἐσοὺ μόνον θὰ ἀποκρίσαστε. Ζητᾶτε τὸ Π. ο. Παλῶν δᾶλθο. Ἡ μεταφράσι τοῦ «Ἐκθροῦ τοῦ Μαντιᾶ» οὐκ ἐπὶ τῶν ἐπιτυχεῖς. Μὰς φερνεται μάλιστα πὼς ὁ ποιητὴς αὐτὸς δὲν ἐδημοσιεωγράφεται. Ἰσως μάλιστα νὰ μὴ μεταφράσεται καὶ καθόλου. Τὸ οὐτένο σὰς «Κάποια ἀγαθὴ» μῆλλον καλὸ. Καὶ τὸ δημοσιεύουμε :

**ΤΑ
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERONE
ΕΙΝΑΙ**

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΗ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ : Στὸ Ἄρσακειον 12. Τηλ. νέον 8-31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-28

Θυμάμαι κάποιον δλόγλου
[ξημέρομα
παλιὰς αὐγῆς ροδόβαφης,
[δροσάτης
ποὺ ἡ ψυχὴ μου θρῶσθηκε
[καὶ πέτα'ε
ἀπάνω σὰ νευγέννητα δ-
[νευιά της.Θυμάμαι τὴν αὐγούλα ποὺ
[μὲ πότισε
μ' ἔλα τ' ἄδρα μεθυστινὰ
[ποτὰ της
Ἦ τῆς αὐγῆς τὸ θεῖο κεί-
[νο ζῦπνημα
αὐγῆς ὄμως ἀλλοίμοιο,
[φρυγάτης
Κι' ἔμεινα πάλι μόνη μου,
[δολομόναχη
νὰ κλαίω τὸ χαμένο τ' ὄ-
[νευρὸ μου
ὄπου ἡ Ἀδὴ, μὸ τ' ἄρ-
[πιας τὸ ἄσμα της
καὶ χάθηκε σ' ἡν ἄκρια
[ἐμει τοῦ δρόμου.
Κι' ἔμεινα πάλι μόνη μου,
[δολομόναχη
μὲ συνοικοφίᾳ στὴ νύχτα,
[τὸν καῦμό μου !...Ἦσο γιὰ τοὺς κρινόντας τὴν στή-
λην αὐτὴν καὶ πρὸς τὸν δὲν εἶνε
ἀκῶρα ἢ οὐκ ἀπὸν πελοφωρικὰς θὰ
ἦταν δυνατόν νὰ μιλῶσασ. Ἄν
θέλετε λοιπὸν κάρματ μὴ τὴν τῆ-
μῆν καὶ τὴν εὐχαριστήσασ νὰ πε-
ρῶσατε ἀπὸ τὰ γραφετὰ μας 7-9 μ. μ.